

तस्मात्तव अमृतरूपाया कथा तदेव उद उदकं वहंतीति तथा कीर्तिनयः तथा पादावनेजसरितो गंगाद्याश्च त्रिलोक्याः शमलानि हंतुं विभ्व्यः केन प्रकारेण
अनुश्रवं गुरो रुच्चारणं अनुश्रूयत इत्यनुश्रवो वेदः तत्र भवं कीर्तिरूपं तीर्थं श्रुतिभिः श्रवणैर्द्रियैः अंगिजं चांगसंगैः एवं शुचिषदः स्वाश्रमधर्मस्थितास्तव

विभव्यस्तवामृतकथोदवहास्त्रिलोक्याः पादावनेजसरितः शमलानि हंतुम् ॥ आनुश्रवं श्रुतिभिरंगिजमंगसं
गैस्तीर्थद्वयं शुचिषदस्त उपस्पृशंति ॥ १९ ॥ बादरायणिरुवाच इत्यभिष्टूय विबुधैः सेशः शतधृतिर्हरि
म् ॥ अभ्यभाषत गोविंदं प्रणम्यां वरमाश्रितः ॥ २० ॥ ब्रह्मोवाच भूमेर्भारवताराय पुरा विज्ञापितः
प्रभो ॥ त्वमस्माभिरशेषात्मंस्तत्तथैवोपपादितम् ॥ २१ ॥ धर्मश्च स्थापितः सत्सु सत्यसंधेषु वै त्वया ॥ कीर्ति
श्च दिक्षु विक्षिप्ता सर्वलोकमलापहा ॥ २२ ॥ अवतीर्य यदोर्वंशे बिभ्रद्रूपमनुत्तमं ॥ कर्माण्युद्धामवृत्तानि हिता
यजगतोऽकृथाः ॥ २३ ॥ यानिते च रितानी शमनुष्याः साधवः कलौ ॥ शृण्वंतः कीर्तयंतश्च तरिष्यंत्यंजसा तमः
॥ २४ ॥ यदुवंशेऽवतीर्णस्य भवतः पुरुषोत्तम ॥ शरच्छतं व्यतीयाय पंचविंशाधिकं प्रभो ॥ २५ ॥ नाधुना ते
ऽखिलाधारदेवकार्यावशेषितम् ॥ कुलं च विप्रशापेन नष्टप्रायमभूदिदम् ॥ २६ ॥ ततः स्वधाम परमं विश
स्वयदि मन्यसे ॥ सलोकं ल्लोकपालान्नः पाहिवैकुण्ठकिंकरान् ॥ २७ ॥ श्रीभगवानुवाच अवधारित
मेतन्मे यदा त्वविबुधेश्वर ॥ ॥ कृतं वः कार्यमखिलं भूमेर्भारोवतारितः ॥ २८ ॥ तदिदं यादवकुलं वीर्यशौर्यश्रि
योद्धतम् ॥ लोकं जिघृक्षुर्द्रुद्धं मे वेलयेव महार्णवः ॥ २९ ॥ यद्यसंहृत्य दृष्टानां यदूनां विपुलं कुलम् ॥ गंतास्म्य
नेन लोको यमुद्वेलेन विनश्यति ॥ ३० ॥ इदानीं नाश आरब्धः कुलस्य द्विजशापजः ॥ यास्यामि भवनं ब्रह्मन्ने
तदंतेतवानघ ॥ ३१ ॥

तीर्थद्वयमुपस्पृशंति सेवंत इति ॥ १९ ॥ विबुधैः सह ॥ २० ॥ ॥ २१ ॥ विक्षिप्ता विस्तारिता

॥ २२ ॥ उद्धामानि वृत्तानि विक्रमायेषु तानि कर्माणि ॥ २३ ॥ ॥ २४ ॥ ॥ २५ ॥ ॥ २६ ॥ ॥ २७ ॥ ॥ २८ ॥ वीर्यशौर्ययुक्तया श्रिया ॥ २९ ॥ उद्वेले
नलंघितमर्यादेन ॥ ३० ॥ वैकुण्ठयास्यन् तव भवनं यास्यामि ॥ ३१ ॥